

Spansk B - Valgfag

Vejledning / Råd og vink

Afdelingen for gymnasiale uddannelser 2010

Alle bestemmelser, der er bindende for undervisningen og prøverne i de gymnasiale uddannelser, findes i uddannelseslovene og de tilhørende bekendtgørelser, herunder læreplanerne. Denne Vejledning/Råd og vink indeholder forklarende kommentarer til nogle af disse bestemmelser, men indfører ikke nye bindende krav. Desuden gives eksempler på god praksis samt anbefalinger og inspiration, og den udgør dermed et af ministeriets bidrag til faglig og pædagogisk fornyelse. Citater fra læreplanen er anført i kursiv.

Indholdsfortegnelse

1. Identitet og formål
 - 1.1 Identitet
 - 1.2 Formål

2. Faglige mål og fagligt indhold
 - 2.1 Faglige mål
 - 2.2 Kernestof
 - 2.3 Supplerende stof

3. Tilrettelæggelse
 - 3.1 Didaktiske principper
 - 3.2 Arbejdsformer
 - 3.3 It og medier
 - 3.4 Samspil med andre fag
 - 3.4.1 Stor skriftlig opgave
 - 3.4.2 Eksamensprojektet

4. Evaluering
 - 4.1 Løbende evaluering
 - 4.2 Prøveformer
 - 4.3 Bedømmelseskriterier
 - 4.4 Ny karakterskala

1. Identitet og formål

1.1 Identitet

Spansk er et færdighedsfag, et vidensfag og et kulturfag, der baserer sig på tilegnelse af kommunikativ kompetence. Fagets centrale arbejdsområde er det spanske sprog, dels som alment kommunikationsmiddel i europæiske og andre internationale sammenhænge, dels som genvej til forståelse af andre sprog og kulturer. Fagets arbejdsområde er sprog, kultur og samfundsforhold i bredeste forstand i de spansktalende lande.

Kommunikativ kompetence er et sprogpædagogisk begreb, der har stor indflydelse på moderne sprogundervisning. Man har kommunikativ kompetence, når man er i stand til at gennemføre en vellykket kommunikation i situationer, hvor man ønsker og har behov for at kommunikere. Kommunikativ kompetence rummer såvel de receptive sprogfærdigheder (lytte/forstå og læse) som de produktive sprogfærdigheder (tale og skrive). De vigtigste komponenter i kommunikativ kompetence er lingvistisk kompetence (sprogets formregler), sociopragmatisk kompetence (ytringer tilpasses situation og kontekst), diskursiv kompetence (der skal være indholdsmæssig sammenhæng) og strategisk kompetence (færdigheden i at kunne kommunikere et budskab igennem).

Spansk er et færdighedsfag. Det betyder, at eleverne/kursisterne skal opnå konkrete færdigheder i at formidle viden på spansk, analysere tekster og føre en samtale om både kendte og almene emner.

Spansk er et vidensfag, hvilket betyder, at eleverne/kursisterne skal tilegne sig en viden om forhold i Spanien og spansktalende områder i Amerika. Denne viden omfatter kulturelle, historiske, samfundsmæssige og geografiske aspekter.

Spansk er også et kulturfag. Det vil sige, at eleverne/kursisterne skal arbejde med spansk som det kulturbærende sprog i forhold til spansktalende områder og dermed opleve sammenhængen mellem et lands kultur og dets sprog. Samtidig skal eleverne/kursisterne opleve spansk som en del af deres egen kulturelle bagage, som de kan anvende i deres møde med andre kulturer.

Endelig er spansk et fag, der er med til at give eleverne/kursisterne almen viden, grundlæggende kundskaber, faglige kvalifikationer og praktiske færdigheder på flere niveauer. Det betyder, at der i undervisningen lægges vægt på receptiv brug af såvel skriftlige som mundtlige medier med henblik på at orientere sig i den spansktalende verden. Det er således ikke eleven/kursisten selv, der er det faglige centrum, men hans eller hendes evne til at udvide sin forståelse af en fremmed del af verden.

1.2 Formål

Faget spansk B bidrager til, at eleverne udvikler deres evne til at kommunikere på spansk. Faget bibringer eleverne indsigt i og forståelse af væsentlige aspekter af de spansksprogede samfund og kulturer og øger deres kommunikative, interkulturelle og æstetiske bevidsthed. Faget udvikler elevernes evne til at anvende fremmedsproget som indgang til at forstå en fremmed verden. Eleverne skal desuden gennem mundtlig og skriftlig sprogfærdighed udvikle deres evne til at kommunikere om personrelaterede og almene emner samt om samfundsrelaterede emner.

Læreplanen for spansk har taget udgangspunkt i de fire kompetencer fra rapporten ”Fremtidens sprogfag” (Uddannelsesstyrelsen 2003). Disse fire kompetencer udgør ifølge rapporten fremmedsprogens kernefaglighed.

De fire kompetencer er:

1. *Sprogfag som vindue mod verden*
Eleverne/kursisterne skal kunne bruge spansk som adgangsvej til at forstå, hvad der sker i spansksprogede samfund og kulturer, med andre ord skal eleverne/kursisterne opbygge en global orienteringsevne.
2. *Kommunikation med elevrelevante målgrupper*
Eleverne/kursisterne skal kunne kommunikere med elevrelevante målgrupper, dvs. det er elevernes/kursisters kommunikationsbehov, der er udgangspunktet. Men målgruppen er ikke kun den, som eleverne/kursisterne i deres øjeblikkelige situation oplever behov for at rette sig imod.
3. *Æstetisk forståelse og respons*
Spansksprogede tekster er ikke kun et redskab, men også noget der skal opleves. Det betyder, at spanskfaget bør appellere til og fremelske litteratur-, kunst- og kulturoplevelser samt forståelse for og reaktion på disse.
4. *Interkulturel transmission*
Den interkulturelle kompetence er i fokus, fordi globaliseringen har øget bevidstheden om betydningen af at kunne aflæse og formulere budskaber i forskellige kulturelle situationer. Denne kompetence skal afspejle en moderne bevidsthed om evnen til at håndtere kulturel afstand, men bør også knytte an til klassiske håndfaste færdigheder.

Som det fremgår af ovenstående, er spansk B, når det læses på hf, i sig selv anvendelsesorienteret, idet fagets centrale omdrejningspunkt er de kommunikative kompetencer. Tekstlæsningen, som er central i faget, er således dels et mål i sig selv, idet det er nødvendigt at beherske den mest elementære tekstlæsning for at kunne begå sig på et (fremmed)sprog, og dels er den udgangspunktet for den mundtlige og skriftlige kompetence og for den kulturelle viden, der er nødvendig for at kunne begå sig på spansk i forskellige kommunikationssammenhænge.

2. Fagligt indhold og faglige mål

2.1 Faglige mål

De faglige mål er centrale for undervisningen i spansk. Nedenfor uddybes de enkelte faglige mål.

Eleverne skal kunne:

- *forstå hovedindholdet i et tydeligt talt spansk om almene og kendte emner formidlet gennem forskellige medier*
Eleverne/kursisterne skal kunne forstå hovedtræk uden at fokusere på detaljen.

Tydeligt talt spansk kan være korte dialoger, korte oplæg om generelle emner, korte uddrag fra radio og tv.

Talen skal foregå i et langsomt tempo og kan ikke være dialekter eller slang.

Almene emner er emner, der forudsættes kendt for almindelige mennesker og har tilknytning til dagliglivet, dvs. personrelaterede eller nære og tilgængelige samfunds- og kulturrelaterede emner.

Kendte emner er emner, der er kendte for den person, der taler om dem og kendte for eleven/kursisten i kraft af undervisningen.

- *deltage i en samtale på spansk om kendte såvel som almene emner*

Eleverne/kursisterne skal kunne deltage i en samtale på et enkelt og nogenlunde flydende spansk, der er forståeligt og rimeligt korrekt. Det er dog vigtigere, at eleven/kursisten udtrykker sig flydende, end at alle detaljer er korrekte.

Eleverne/kursisterne skal kunne gengive indholdet af et emne eller en tekst og – evt. i dialog med andre – give udtryk for egne holdninger og erfaringer.

- *læse og forstå ubearbejdede spansksprogede tekster, såvel fiktion som sagprosa, herunder medietekster*

Eleverne/kursisterne skal kunne læse spanske tekster både intensivt og ekstensivt inden for forskellige genrer. De skal kunne gengive en læst tekst på dansk. Ubearbejdede tekster indgår i emnelæsningen.

Begrebet tekst skal forstås bredt som alle skrevne og talte diskurser. Ved medietekster forstås tekster fra massemedier (fx aviser, film og tv), interpersonelle medier (fx mobiltelefoner og e-mail) og kombinationer af disse, fx internettets sociale netværk. Medietekster kan også være blogs, chat, lydklip og billeder.

Eleverne/kursisterne skal kunne læse og forstå ubearbejdede spansksprogede tekster inden for såvel skønlitteratur som sagprosa. Det betyder, at ubearbejdede tekster indgår naturligt i læsningen af emner, men der kan i et emne forekomme enkelte bearbejdede tekster.

Ubearbejdede tekster er:

- Tekster, tekstuddrag eller forkortelser af tekster, som er forsynet med forfatter og/eller kildeangivelse
- Tekster forfattet med henblik på undervisning, som ikke adskiller sig fra autentisk spansk
- Letlæsningstekster af en sværhedsgrad, der omfatter mindst 2500 ord
- Oversættelser til spansk fra minoritetssprog inden for de spansktalende områder og oversættelser af 'latinolitteratur', dvs. værker skrevet på engelsk af oprindeligt spansktalende forfattere
- Eventyr, sagn og legender skrevet på spansk.

Tekster af ovennævnte typer, som er forsynet med gloser, anses ligeledes for at være ubearbejdede. For at sikre den faglige progression og nå de faglige mål med henblik på tekstlæsning er det nødvendigt at tilrettelægge emnelæsningen, således at eleverne vænnes til at læse ubearbejdede tekster.

- *udtrykke sig skriftligt på spansk i et enkelt sprog om kendte og almene emner*

Eleverne/kursisterne skal kunne skrive et enkelt spansk, fx må der gerne være mange hovedsætninger. Sproget skal være rimeligt grammatisk korrekt.

- *forstå og redegøre for kendte emner inden for spansksprogede landes kultur og samfundsforhold*

Eleverne/kursisterne skal kunne forstå og gengive indholdet af forskellige tekster. Desuden skal de kunne sætte teksten ind i en større sammenhæng, fx kulturelt, historisk, samfundsmæssigt og tematisk.

- *relatere den erhvervede viden om samfunds- og kulturforhold i spansktalende lande til egne samfunds- og kulturforhold*

Eleverne/kursisterne skal træne sin interkulturelle forståelse, dvs. træne evnen til at sammenligne sit eget lands og de spansksprogede landes kultur, både hvad angår fakta, hverdagsforhold og holdninger.

- *benytte viden om, hvordan man lærer fremmedsprog i det daglige arbejde*

Eleverne/kursisterne skal trænes i forskellige sprogtilgønsstrategier¹ og være bevidste om egen læring.

2.2 Kernestof

Kernestoffet er:

- *et grundlæggende alment ordforråd til brug for mundtlig kommunikation*
Ordforråd der sætter eleverne/kursisterne i stand til at tale om almene emner.

- *et specifikt ordforråd i tilknytning til de valgte emner*

Ordforråd der sætter eleverne/kursisterne i stand til at tale og skrive om kendte emner, dvs. referere og redegøre for de studerede emner og tekster.

- *grundlæggende principper for sprogets anvendelse og opbygning, herunder elementær morfologi, syntaks, fonetik og pragmatik*

Elementær spansk morfologi og syntaks.

Den grammatiske terminologi, der er nødvendig for at beherske den krævede morfologi og syntaks.

Kendskab til fonetik, dvs. udtale af spansk i samtale og oplæsning, så de enkelte lyd og ord samt grammatiske og betydningsmæssige helheder fremtræder klart.

Ved pragmatik forstås måden og intentionen i kommunikation, dvs. hvad ord og ytringer betyder i bestemte situationer.

- *moderne tekster, der skal repræsentere Spanien og Amerika*

Moderne tekster er tekster fra det 20. og 21. århundrede.

- *historiske og kulturelle forhold i Spanien og Amerika, der har relevans for de studerede emner*

¹ Sprogtilgønsstrategier kan være:

- Hukommelsesstrategier, der fungerer som mentale link, så informationen lagres og lettere kan kaldes frem igen, fx ordbogstræning.
- Kognitive strategier, der fungerer som en hjælp til at opfatte, analysere og praktisere sproget og dermed til at forme og revidere kursisternes sproglige udvikling, fx læsestrategier, lyttestrategier, analysestrategier og samtalestrategier.
- Kompensationsstrategier, der fungerer som en hjælp til at overvinde begrænsninger i kommunikationen i form af manglende grammatik og manglende ordforråd, fx anvendelse af gambitter og strategiske omskrivninger.

På basis af emnelæsning skal eleverne/kursisterne erhverve sig et indblik i væsentlige sider af historiske og kulturelle forhold.

- *centrale samfundsmæssige forhold i Spanien og Amerika*
På basis af emnelæsning skal eleverne/kursisterne erhverve sig et indblik i væsentlige sider af samfundsmæssige og regionale forhold.
- *aktuelle forhold i Spanien og Amerika. Der skal indgå spansksproget materiale fra såvel trykte som elektroniske medier*
Aktuelle forhold skal belyses gennem spansksprogede tekster, men tekster på andre sprog, fx dansk og engelsk, kan indgå.
- *fagets centrale hjælpemidler*
Ordbøger, grammatikker, opslagsbøger, it.

Kernestoffet er de emner og teksttyper, som undervisningen skal omfatte. Kernestoffet er ikke opgjort i normalsideantal, men alene i emneoverskrifter, som skal udfyldes af den enkelte spansklærer. Der læses 3-5 emner efter begynderundervisningen.

2.3 Supplerende stof

Eleverne vil ikke kunne opfylde de faglige mål alene ved hjælp af kernestoffet. Det supplerende stof består af forskellige samfundsmæssige, kulturelle og litterære udtryk fra de spansksprogede områder. Det skal uddybe og perspektivere kernestoffet samt udvide den faglige horisont, så eleverne opfylder de faglige mål.

Det supplerende stof er ikke valgfrit stof i den forstand, at man kan nøjes med kernestoffet. Men emne og tekstvalg er frit, såfremt det er med til at opfylde de faglige mål. Ideen med det supplerende stof er desuden at skabe et frirum, hvor spansk får mulighed for at samarbejde med andre fag.

Eksempler på supplerende stof:

- Billeder, film, teater, musik.
- Bredt udvalg af teksttyper, herunder ældre tekster.
- Uddybende baggrundsstof om de læste emner på dansk eller andre fremmedsprog.
- Hovedtræk i Spaniens og Amerikas historie.
- Samfundsmæssige og kulturelle forhold i øvrige spansksprogede områder.
- Særlige sproglige forhold: stil, dialekter, sociolekter, non-verbal kommunikation.
- Forskellige typer af grammatiske øvelser, herunder arbejde med it.

3. Tilrettelæggelse

3.1 Didaktiske principper

Undervisningen i spansk B baseres på det kommunikative princip, og den tilrettelægges så vidt muligt induktivt. Fagets discipliner skal opleves som en helhed, der i overensstemmelse med de faglige mål primært fokuserer på anvendelsesaspektet. Undervisningen skal give eleverne mulighed for at erhverve sig den viden om sprog, der er nødvendig for at udvikle såvel mundtlige som skriftlige kommunikative kompetencer.

Lytte-, læse- og samtalestrategier skal give eleverne redskaber til at kunne igangsætte og opretholde kommunikation. Undervisningen skal integrere arbejdet med færdigheder, strategier, sproglig viden og indhold, hvor eleven er medansvarlig sprogindlærer. Eleverne skal trænes i at anvende såvel to- som etsprogede ordbøger og en spansk grammatik. Undervisningen foregår i størst muligt omfang på spansk. Sammenhængende sprogbrug prioriteres højere end sproglig præcision.

Undervisningen skal bygge på de fire søjler: færdigheder, strategier, sproglig viden og indhold. Hver søjle indebærer en indbygget progression, der begynder med det mest basale og går mod højere taksonomiske niveauer for stadig at udvide elevernes/kursisternes kompetencer. (Se illustrationen).

Der er tale om en dynamisk model, hvor felternes betydning og vægt i undervisningen ændres i forløbet, og som derfor afspejler en progression i undervisningen. Hovedansvarsområdet i begynderfasen vil ligge i de nederste niveauer, 1-3, mens de øvrige felter fungerer som medansvarsområde, dvs. som støtte for hovedansvarsområdet og ikke et mål i sig selv på det givne tidspunkt. I løbet af de to år, som det normalt tager at læse B-niveauet, vil hovedansvarsområdet efterhånden flytte op i niveau 3 og 4, mens de nederste nu vil være medansvarsområde. Hvert felt skal trænes, men oftest vil flere felter være i spil på én gang i undervisningen. Det er imidlertid vigtigt, at lærer og elever/kursister løbende er bevidste om, hvilke områder der satses på i undervisningens forskellige sekvenser. Desuden må eleverne/kursisterne have tilstrækkelig bevidsthed om søjlerne til at kunne tage et medansvar for tilrettelæggelsen af deres arbejde og sørge for det størst mulige udbytte af det.

	Færdigheder	Strategier	Sproglig viden	Indhold
5	Skrivefærdighed	Procesorienteret skrivning	Sprogstruktur, morfologi, syntaks	Alle typer tekster, litterære og ikke-litterære
4	Mundtlig redogørelse	Mundtlig fremstilling, viden om struktur, emner, gloser	Viden om elementær morfologi og syntaks	Samfunds-, kulturrelaterede og litterære temaer
3	Læseforståelse (forstå skrevet sprog)	Læsestrategi (skimning, scanning, viden om tekstgenre, gloser)	Viden om tekststruktur, teksttype, afsnit, sætning.	Kendte samfunds- og kulturrelaterede temaer
2	Samtalefærdighed	Kommunikationsstrategi	Viden om samtalers struktur, brug af vendinger (øer) og viden om scenarier	Nære og tilgængelige samfunds- og kulturrelaterede temaer
1	Lytteforståelse (forstå talt sprog)	Lyttestrategi (gætte, forstå situation, gloser i situation)	Glosetræning, sproglige øer, viden om scenarier	Personrelaterede emner

De fem færdigheder er lytteforståelse, samtalefærdighed, læseforståelse, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed. Færdighederne trænes normalt integreret. Fx lytte og skrive samtidig, eller læse og besvare mundtlige eller skriftlige spørgsmål, men det er også muligt at fokusere på én bestemt færdighed, fx en lytteøvelse. Det skriftlige tjener ikke mindst til at indlære og fastholde de grammatiske strukturer og det ordforråd, der er en forudsætning for de øvrige færdigheder. De skriftlige og mundtlige færdigheder er således komplementære størrelser, der gensidigt gavner hinanden.

Strategierne er den anvendte viden om, hvordan færdighederne praktiseres. Undervisningen stræber ikke blot mod, at eleverne/kursisterne opnår de forskellige færdigheder, men i lige så høj grad, at de er bevidste om, hvordan de skal udnytte færdighederne. Der kan veksles mellem brug af forskellige strategier i forskellige situationer, fx notatteknik over for processkrivning, hurtiglæsning over for fordybende læsning eller forskellige måder at 'redde' den mundtlige kommunikation i tilfælde af glosemangel.

Sproglig viden: Gennem arbejdet i klassen skal elevernes/kursisternes bevidsthed om spansk sprog og sprogtilegnelse udvikles. Der skal derfor også arbejdes med sproget "set indefra", dvs. hvordan det er opbygget, og hvordan forskellige sproglige og grammatiske elementer virker. Også sprogets forskelle, som formelt og uformelt sprog, tale- og skriftsprog (pragmatik), slang eller dialekt over for standardsprog (dialektologi og sociolingvistik), samt forskelle og ligheder mellem spansk og dansk og mellem spansk og andre relevante fremmedsprog skal give eleverne/kursisterne en mere komplet forståelse af spansk som sprog (metalingvistik).

Indholdet: Spanskundervisningen er baseret på tekster (se i øvrigt definitionen af tekst i 2.1). Fælles for alle de anvendte teksttyper er, at de skal tjene som vindue til at give Eleverne/kursisterne indblik i den sammenhæng, de knytter sig til, både kulturelt, historisk, samfundsmæssigt og litterært.

Som nævnt er det vigtigt, at det praktiske arbejde udmønter sig i en integration af de forskellige indsatsfelter. Eleverne/kursisterne skal opleve sproget som et kommunikationsmiddel, der samtidig giver dem adgang til en alsidig viden om fremmede kulturer. Derfor bør arbejdsformerne gøres afvekslende, fx ved at tekstarbejdet understøttes af kommunikationsøvelser og rollespil på baggrund af tekstens figurer og situationer.

I mange situationer vil indlæringen understøttes gennem anvendelsen af induktive arbejdsformer. Eleverne/kursisterne kan fx udlede grammatiske regler gennem iagttagelse af forskellige eksempler eller arbejde med ordforråd ved aflytning af talt sprog. I andre tilfælde vil en deduktiv arbejdsform være mest hensigtsmæssig.

Undervisningen skal så vidt muligt foregå på spansk. Det vil sige, at ud over selve arbejdet med emnerne bør læreren og klassen bruge spansk i andre situationer som hilse, bede om oplysninger, lave aftaler, give ordrer osv. I nogle tilfælde kan det være mest hensigtsmæssigt at anvende dansk, som når problemer skal afklares eller til at forklare emner, som er for komplekse til elevernes/kursisternes aktuelle sproglige niveau.

I arbejdet med elevernes/kursisternes sproglige kunnen skal en bred sprogfærdighed med sammenhængende sprog på trods af tilstedeværelsen af fejl vægtes højere end en smal og ensidig, men mere korrekt sprogfærdighed.

3.2 Arbejdsformer

Centralt i undervisningen står den faglige progression. Efter begynderundervisningen organiseres arbejdet hovedsageligt gennem 3-5 emner, der tilsammen skal repræsentere Spanien og Amerika. Arbejdet med spansk kultur og spanske samfundsforhold integreres løbende i arbejdet med emnerne.

Arbejdsformer og metoder tilpasses de faglige mål, der arbejdes hen imod i det pågældende emne. Der benyttes en variation af arbejdsformer, der alle fokuserer på sproglæring gennem tilegnelse af de kommunikative færdigheder: lytteforståelse, samtalefærdighed, læseforståelse, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed, således at eleverne udvikler større selvstændighed i arbejdet. Glosetræning, sproglige og kommunikative øvelser samt elevoplæg indgår i alle faser.

I hele forløbet udgør det skriftlige arbejde en integreret del af undervisningen. Det organiseres med progression, således at det i hele forløbet støtter den sproglige læringsproces.

Undervisningen tager naturligt udgangspunkt i et begynderensystem. Dette kan suppleres med materiale af forskellig art, fx billeder, avisoverskrifter, korte videosekvenser, enkle digte, sange og reklamer. Eleverne/kursisterne vænnes fra begyndelsen til at høre talt spansk, og arbejdet med udtale og ordforråd vægtes højt. I den allerførste fase arbejdes med transparente ord, faste vendinger og sproglige øer (fx *hay, me llamo, ¿qué es esto?*) og mindre med grammatik. Efterhånden som det indarbejdede ordforråd vokser, vil der være behov for at inddrage elementer af den grundlæggende syntaks og morfologi. Det er således i begynderfasen hensigtsmæssigt at fokusere på ordforråd og de dele af grammatikken, som er afgørende for udviklingen af den mundtlige sprogfærdighed.

Progressionen er indlysende i begynderfasen, hvor den er en integreret del af et begynderensystem. Senere i forløbet, i arbejdet med emnerne, er det en mere kompleks størrelse. Det er vigtigt, at undervisningen tilrettelægges således, at eleverne/kursisterne bibringes en fornemmelse af, at de bevæger sig fremad, at der sker en progression.

Arbejdet med det egentlige begynderstof bør ikke vare for længe. Det anbefales derfor, at undervisningen tilrettelægges, så der bruges ca. 60 timer på begynderstof. Det er ikke meningen, at man skal være færdig med den grundlæggende grammatik på de 60 timer.

Grammatikundervisningen fortsættes og udvikles, efterhånden som der bliver behov for det under emnelæsningen og strækker sig over hele forløbet.

Efter begynderundervisningen organiseres arbejdet i læsning af 3-5 emner. De faglige mål integreres i dette arbejde. Man kan beskæftige sig med bearbejdede og lette ubearbejdede tekster. Foruden sange, digte og mindre eventyr også korte historier og noveller, lette sagprosattekster og lettere av-materiale kombineret med tekster, som samles i mindre emneforløb evt. til viderebearbejdning senere i forløbet.

Der vil i det samlede forløb under arbejdet med emnerne være en reel stigning i sværhedsgraden af det materiale, der anvendes. Det kan være hensigtsmæssigt at vende tilbage til tidligere behandlede emner. Har man således tidligt i forløbet læst enkle tekster inden for et emne, kan det i slutningen udbygges med mere komplekst materiale. Hvis den anden runde indledes med en hurtig repetition

af det tidligere behandlede opnås desuden, at eleverne/kursisterne klart ser progressionen: det, som tidligt i forløbet forekom vanskeligt, er nu let og overkommeligt.

Således kan det ideelle emne

- inddrage såvel tekst som lyd og billede
- omfatte tekster fra flere genrer
- medtænke kulturelle, historiske og samfundsmæssige forhold
- være dynamisk, dvs. det kan udbygges i forløbet
- lægge op til samspil med andre fag
- integrere grammatikundervisningen, så eleverne/kursisterne opfatter spanskundervisningen som en helhed
- inddrage såvel mundtlighed som skriftlighed
- tage højde for, at både samtale- og præsentationskompetencen skal udvikles.

Mindre kan selvfølgelig gøre det. Men et emne kan ikke bestå af én enkelt tekst, da de faglige mål så ikke opfyldes. Hvis det ikke er muligt at finde lyd og billede med tilknytning til det konkrete emne, skal der arbejdes med lyd og billede i andre sammenhænge.

Der benyttes en variation af arbejdsformer, der alle fokuserer på de fem kommunikative færdigheder. I det følgende beskrives, hvordan arbejdsformerne kan implementeres i praksis i forhold til de fem færdigheder.

3.2.1 Lytteforståelse

Lytteforståelse er afgørende for mundtlig kommunikation. Derfor er det vigtigt, at eleverne/kursisterne fra begyndelsen vænnes til at høre det talte sprog.

Læreren bør fra begyndelsen tilstræbe at tale spansk i videst muligt omfang og i et naturligt tale-tempo. Eleverne/kursisterne lærer hurtigt at forstå fx instruktioner og ros/ris på spansk, specielt hvis læreren gør udstrakt brug af transparente ord og støtter det talte gennem notater på tavlen og tonefald, gestik og mimik. Man opnår herved at vænne eleverne/kursisterne til at høre spansk, men endnu vigtigere at vænne dem til at slutte sig frem til betydningen af det talte, selvom de måske kun har fanget nogle få ord.

Herudover må lyd- og billedmedier indgå som en naturlig del af undervisningen, hvor eleverne/kursisterne stifter bekendtskab med forskellige former for autentisk talt spansk.

Brug af billedsekvenser har den store fordel, at det visuelle indtryk støtter forståelsen, samtidig med at der automatisk finder en kulturformidling sted.

For at eleverne/kursisterne kan udvikle hensigtsmæssige lyttestrategier, skal de kende formålet med lytningen. De skal kunne gengive hovedindholdet, forstå specifikke oplysninger og kunne gøre rede for den/de talendes synspunkter.

Man kan forberede en lytteforståelsesøvelse med indledende øvelser, hvor andre færdigheder også kan trænes. Man kan arbejde med nyttigt ordforråd i relation til emnet, man kan læse en tekst som

knytter an til øvelsen eller se på billedmateriale, som introducerer emnet. På denne måde sker der en integration i træningen af færdighederne.

Eleverne/kursisterne kan demonstrere deres lytteforståelse gennem referat/resumé på dansk eller spansk, besvarelse af spørgsmål mundtligt eller skriftligt, samtale om emnet gennem inddragelse af indholdet i behandlingen af et emne mundtligt eller skriftligt eller ved løsning af multiple choice opgaver, evt. suppleret med billedmateriale.

3.2.2 Samtalefærdighed

I samtalefærdighed ligger fokus er på interaktionen mellem de samtalende, og samtalen er delvis uforudsigelig. Vigtige elementer er pragmatik, kommunikative strategier og elevens/kursistens evne til at forholde sig til almindelige, dagligdags emner. Samtalefærdigheden er således både produktiv og receptiv.

At arbejde med samtalefærdighed i et begyndersprog er en langsom proces, der kræver en energisk indsats, tålmodighed og realistiske forventninger. Dette betyder imidlertid ikke, at man ikke kan stille krav til eleverne/kursisterne. Tværtimod er det vigtigt at man hele tiden udfordrer eleverne/kursisterne og giver dem lidt mere, end de egentlig er i stand til umiddelbart at forstå.

I starten vil samtalen typisk bestå af mini-dialoger med udgangspunkt i konkrete og enkle kommunikative situationer, eksempelvis præsentationer og samtaler med udgangspunkt i billeder eller dagligdags emner, som de dukker op i begyndersystemet.

Det er ligeledes vigtigt fra starten at få opbygget et "minisprog" eller "klassesprog", så eleverne/kursisterne hurtigt får en fornemmelse af, at de kan udtrykke sig på spansk. Eleverne/kursisterne skal hurtigt lære nyttige udtryk til at kommunikere i klasserummet og forstå instruktioner (¿qué significa? ¿cómo se dice...? ¿puedes repetir..?). Desuden arbejder eleverne/kursisterne aktivt med et centralt ordforråd og basale grammatiske konstruktioner bygget op omkring dagligdags situationer. Arbejdet med indlæringen af ordforrådet må gøres så alsidigt som muligt fx gennem fremhævelse af centrale gloser i tekster, samtale om billeder, referat af tekster ud fra centrale gloser, brug af transparente ord, gennemgang af præfiksers og suffiksers form og betydning, opstilling af antonymer, synonyme og beslægtede ord, fremsættelse af spørgsmål, besvarelse af spørgsmål, situationsspil og rollespil samt skriftlige øvelser, hvor de samme gloser indgår.

Gradvist kan samtalerne udvides til at have flere deltagere og emnetilgangen til at blive mere kompleks. Eleverne/kursisterne skal træne at tage ordet i en samtale, argumentere, bruge gambitter, vise enighed og uenighed, konkludere og afvise argumentation eller modargumentere.

3.2.3 Læseforståelse

Læsning er en meget kompleks interaktiv proces, hvor mange kognitive mekanismer aktiveres. Både for at styrke den sproglige indlæring med hensyn til syntaks og ordforråd og for at opbygge en viden om det spanske sprogområde er det vigtigt, at eleverne/kursisterne bliver gode læsere. For at blive en god læser er det nødvendigt, at lysten til at læse er til stede. Tekstvalget må derfor kunne engagere eleverne/kursisterne, ligesom det er vigtigt, at eleverne/kursisterne lærer at benytte sig af forskellige læsestrategier alt efter formålet med tekstlæsningen. Læreren må derfor kontinuerligt instruere eleverne/kursisterne i læsestrategier og læsemåder – fx intensiv og ekstensiv læsning - og

forud for behandlingen af en tekst gøre opmærksom på, hvad formålet med tekstlæsningen er, så eleverne/kursisterne kan hjælpes til vælge en hensigtsmæssig læsemåde.

3.2.4 Mundtlig redegørelse

For at vænne eleverne/kursisterne til at have ordet i længere tid ad gangen og træne dem i at bruge alle tænkelige hjælpemidler, når de skal formidle et mundtligt budskab, er det vigtigt allerede på et tidligt tidspunkt at vænne eleverne/kursisterne til at holde små oplæg for hinanden.

En øvelse, de kan klare på et tidligt tidspunkt i forløbet, er at fremlægge et resumé af et emne, de har arbejdet med i fællesskab. Det skal gøres klart, at det er vigtigt at anvende et enkelt og præcist sprog og fremlægge stoffet med en klar struktur - gerne støttet af notater.

Efterhånden som den mundtlige udtryksfærdighed udbygges, øges krav til fremlæggelsen både med hensyn til indhold og fremlæggelsesform. Hvad angår indholdet, skal eleverne/kursisterne nå frem til at kunne fremlægge et selvstuderet stof af større eller mindre omfang fx i forbindelse med tasks, projektarbejde og eksamen.

3.2.5 Skrivefærdighed

De mundtlige og skriftlige discipliner tilrettelægges på en sådan måde, at de supplerer og støtter hinanden, således at eleven/kursisten udvikler sin sproglige bevidsthed og øger sin sproglige korrekthed.

Der anvendes forskellige opgavetyper, rettemetoder og arbejdsformer, herunder procesorienteret skrivning.

Elevens/kursistens skriftlige produktion skal dække en bred teksttypologi, både i form af oversættelse og fri fremstilling (resumé, brev, dagbog, præsentation, beskrivelse, argumentation, nyhed, kort essay). De skriftlige opgaver har en tematisk tilknytning til de studerede emner.

I starten kan eleverne/kursisterne skrive mindre tekster omhandlende dagligdags emner: små resuméer, e-mails, postkort, breve, annoncer, beskeder, sms. Sætningerne vil primært være korte hovedsætninger. Efterhånden kan eleverne/kursisterne skrive om emner af større kompleksitet, således at den skriftlige sprogproduktion følger den generelle progression.

3.3 It og medier

It og elektroniske medier anvendes med det overordnede formål at fremme elevernes læringsproces og læringsresultat. Integration af it og elektroniske medier i undervisningen giver eleverne mulighed for at opleve sproget i varierede autentiske og aktuelle sammenhænge. Således bidrager moderne informations- og kommunikationsteknologi og anvendelse af elektroniske medier til at sikre og nuancere elevernes sproglige og indholdsmæssige udbytte.

It og elektroniske medier inddrages løbende som et naturligt og integreret didaktisk og pædagogisk redskab. Integration af it og medier i undervisningen bidrager til variation, aktualitet og færdighedstræning. Samtidig muliggør anvendelsen af it og medier i undervisningen, at læringsprocessen hos

den enkelte elev rykkes i centrum, ligesom den fremmer mulighederne for undervisningsdifferentiering.

Anvendelsen af it og medier understøtter elevcentrerede og projektorienterede arbejdsformer, og der er fokus på elevaktiverende undervisning med det formål at fremme elevernes læringsproces og læringsresultat.

- **Interaktive grammatik-, lytte- eller videoøvelser**

Interaktive programmer udgør gode træningsrum, hvor eleven kan arbejde på egen hånd. De kan bruges til at differentiere undervisningen, så eleverne arbejder med opgaver, der matcher netop deres niveau, og frigøre tid til svagere elever.

Der er programmer målrettet grammatik- og glosetræning, men der findes også læse- og lytteøvelser, faktaøvelser samt videoer, hvor eleverne skal navigere og udtrykke sig i forskellige kommunikative situationer.

Elevproducerede podcasts og videofilm kan anvendes til at træne elevernes mundtlighed.

- **Kommunikation og sociale medier**

It bruges til kommunikation mellem elever og lærere og mellem eleverne indbyrdes. Elektronisk kommunikation på fremmedsproget kan være meget elevmotiverende. Det kan være deltagelse i diskussionsfora eller i forbindelse med internationalt samarbejde, hvor eleverne er i elektronisk kontakt med jævnaldrende fra spanskaltalende lande og fx kommunikerer via chat eller sms. Her ved opleves sproget i en autentisk situation.

- **Informationssøgning**

It og medier er meget centrale i forbindelse med informationssøgning. Eleverne kan i forbindelse med tekstarbejdet lære at søge yderligere og aktuel information på internettet. I den forbindelse er det vigtigt, at eleven dels kan håndtere længden og brugbarheden af søgeresultatet, dels at eleven trænes i at skimme et større tekstmateriale.

Det bør gøres klart for eleverne, at det ved alt arbejde med stof fra nettet er vigtigt at angive kilde. Samtidig er det vigtigt at træne eleverne i at vurdere tekster med hensyn til lødighed og anvendelighed.

- **Præsentationsværktøjer**

I undervisningen kan der med fordel inddrages og arbejdes med anvendelsen af forskellige multimedieværktøjer, og det er vigtigt at træne eleverne i at anvende forskellige præsentationsværktøjer.

- **Elektroniske hjælpemidler**

Eleverne kan med fordel fra starten introduceres til at bruge elektroniske ordbøger og opslagsværker, stave- og grammatikkontrol samt verbebojningsprogrammer.

Oversættelsesprogrammer bør introduceres for eleverne, så de får en forståelse af programmerens begrænsninger som oversættere og nytteværdi i forbindelse med informationssøgning og skimming af en større mængde tekster. Elevernes skal have en forståelse af, hvilke aspekter det er svært at automatisere i en oversættelse og dermed af, hvorfor det giver et bedre resultat at oversætte selv. Det skal naturligvis understreges i dette arbejde, at oversættelsesprogrammer ikke er et tilladt hjælpemiddel.

- **Skriftligt arbejde**

Det kan anbefales at bruge processkrivning ved udarbejdelse af skriftlige opgaver, ligesom man kan gøre brug af elektronisk opgaveaflevering og elektronisk retning. Opgaverne afleveres typisk i flere omgange. I forbindelse med retning af skriftligt arbejde kan læreren gøre brug af et elektronisk retteprogram. Eleverne kan samle og gemme deres materialer i elektroniske mapper. De kan dermed bedre få overblik over deres udvikling og kan således selv være med til at defi-

ner (del)mål ud fra egne behov og læringsstil. Tektresuméer, mindmaps, powerpoints, multimedieproduktioner indgår ligeledes i arbejdet med skriftlighed. Desuden kan man inddrage nye skriftlige genrer, der understøtter kollaborativ læring, fx wiki-skrivning og blogs.

3.4 Samspil med andre fag

Hvor det er muligt, indgår spansk B i samspil med andre fag om emner af sproglig, kulturel, interkulturel og historisk art. Faget indgår i samspil med andre sprogfag for derigennem at udvikle en generel sproglig bevidsthed og viden om, hvordan man lærer fremmedsprog.

Som valgfag indgår spansk i samspil med andre sprogfag. Det betyder, at spansk i samarbejde med andre sprogfag skal planlægge og samordne undervisningen og træningen i at anvende sprogtilgønsstrategier. Desuden bidrager samarbejdet til at give eleverne/kursisterne en generel overordnet sproglig og grammatisk viden.

Når spansk B læses som valgfag, i nogle tilfælde som enkeltfag, er det mindre oplagt at samarbejde med andre fag. Hvis eleverne/kursisterne kun går til dette ene fag, er det selvfølgelig ikke muligt at hente støtte fra andre fag.

3.4.1 Stor skriftlig opgave

Når eleverne/kursisterne vælger at skrive stor skriftlig opgave i spansk, skal der indgå spanskprogede tekster. I læreplanen er der ikke krav om, hvor mange sider på spansk, eleverne/kursisterne skal basere deres opgave på.

Antallet af sider vil afhænge af, hvilken slags tekst der er tale om. Er det lyrik eller en meget vanskelig ikke-fiktiv tekst, skal der naturligvis ikke så mange sider til som fx ved en let læst roman. Men det er et fagligt krav, at opgaven er baseret på en tekst i snæver forstand. Man kan altså ikke vælge at skrive om et billede eller en film (medmindre der foreligger et filmmanuskript).

De relevante krav mht. sidetal må derfor være, at der skal være stof nok til, at eleven/kursisten kan skrive en ordentlig opgave og føle, at der er noget at tage af, og der skal ikke være så meget, at blot det at læse litteraturen er en voldsom byrde for eleven.

Eleven/kursisten kan dokumentere anvendelse og forståelse af tekstmaterialet ved at anvende et passende antal citater, som bruges fornuftigt i fremstillingen.

3.4.2 Eksamensprojektet

Da eksamensprojektet (jf. enkeltfagsbekendtgørelsen) omfatter flere fag er det naturligt at spørge, hvad der kræves, når spansk indgår. Sproget i synopsen og den mundtlige prøve er dansk, men i tilfælde af at der arbejdes med fremmedsprogede tekster, citeres disse så vidt muligt på originalsproget.

Når spansk indgår i eksamensprojektet, skal en passende del af det materiale, der anvendes i behandlingen af problemstillingen, være spansksproget, og den type tekstarbejde, der hører faget til, skal tilgodeses. At der også kan optræde oversatte tekster i elevens samlede materialevalg, er helt naturligt.

I bedømmelsen må det inddrages, hvorvidt eksaminanden formår at inddrage flere fags faglighed i behandlingen af problemstillingen. Desuden lægges der vægt på, at de faglige mål i de indgående fag er opfyldt. Med henblik på vurdering af eksaminandens mundtlige præstation i forhold til de relevante spanskfaglige mål vil eksaminanden bringe de relevante faglige mål i spil i forhold til det materiale, der inddrages. I forbindelse med sagprosa kan der her eksempelvis være tale om behandling af ordvalget, metaforik, afsender/modtager forhold, og i forbindelse hermed underkastes materialet bl.a. en analyse.

Hvis eksaminanden skal dokumentere forståelse af og refleksion over skønlitteratur, vil det normalt indebære at den eller dele heraf bl.a. underkastes en analyse, i kraft af hvilken det kan relateres til det overordnede tema/emne.

Såvel i forbindelse med sagprosa som med skønlitteratur skal behandlingens fokus selvfølgelig indstilles efter det overordnede emne/tema.

Det forventes, at eleven/kursisten i synopsis redegør for de metoder, der er anvendt i arbejdet med emnet, og i forbindelse med spansk kan metoden, jf. ovenfor, typisk være tekstanalyse med henblik på dokumentation af tekstforståelse og refleksion herover og analyse af typiske samfundstræk i spansktalende lande.

4. Evaluering

4.1 Løbende evaluering

Der gennemføres løbende igennem undervisningen samt ved afslutningen af hvert emneforløb eller projektforsløb evaluering af de fem kommunikative færdigheder: lytteforståelse, samtalefærdighed, læseforståelse, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed, således at eleverne opnår en klar opfattelse af niveauet for og udviklingen i det faglige standpunkt, og således at den individuelle og fælles refleksion over udbyttet af undervisningen styrkes. Grundlaget for evalueringen er de faglige mål. Elevernes faglige standpunkt evalueres undervejs i forløbet ved hjælp af forskellige former for screening, mundtlige og skriftlige test, dialog mellem elev, klasse og lærer samt vurderinger af elevernes processer og produkter, herunder elevernes egen selvevaluering.

Der skal foregå en løbende evaluering og selvevaluering af elevernes/kursisternes mundtlige og skriftlige færdigheder. Evalueringen skal være fremadrettet. Det betyder, at der skal gives forslag til, hvordan den enkelte elev/kursist gradvist bliver i stand til at udvikle sine faglige kompetencer og dermed opfylde de faglige mål. Dette kan fx gøres ved brug af portfolio eller læringslogbog.

Ved tilrettelæggelsen af screeninger eller test bør man fokusere på, at de fem kommunikative færdigheder lytteforståelse, samtalefærdighed, læseforståelse, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed alle evalueres undervejs i forløbet. Heraf følger, at screeninger og tests ikke altid er skriftlige. Screeninger og tests tilrettelægges under hensyntagen til aktuelt niveau og med den sproglige progression samt kernestoffet for øje.

Fokus i den fremadrettede evaluering forskydes fra systematisk fejlfinding til diagnosticering af særlige indsatsområder hos den enkelte elev, således at eleven ikke skal koncentrere sig om alt på én gang, men lære i små overskuelige bidder. Det er vigtigt at være opmærksom på, at visse fejl kan

være udtryk for, at eleven bevæger sig i den rigtige retning, og sådanne fejl bør derfor fremkalde en positiv, men korrigerende tilbagemelding fra læreren.

I forbindelse med både mundtlig og skriftlig udtryksfærdighed kan læreren vælge at give differentieret feedback, således at nogle elever/kursister får kommentarer til alle fejl, mens andre får respons efter forskelligt fokus: possessive pronominer, kongruens etc. Det er vigtigt at påpege fremskridt inden for de valgte fokusområder og at give positiv kritik der, hvor eleven klarer de sproglige og indholdsmæssige udfordringer. Det anbefales at inddrage eleverne/kursisterne aktivt i feedbackprocessen, fx ved at anvende diverse rettenøgler eller minimal retning, hvor læreren markerer ved hjælp af en streg ud for den linje i opgaven, der er fejl i. Eleven/kursisten skal herefter selv finde og rette fejlen. Det kan også være en god idé i perioder kun at markere udvalgte eller typiske fejl.

4.2 Prøveformer

Der holdes en mundtlig prøve.

Prøven består af to dele med en samlet eksaminationstid på ca. 30 minutter:

- 1) *Redegørelse og uddybende samtale på spansk samt tekstforståelse med udgangspunkt i en ukendt, ubearbejdet spanskprosetekst af et omfang på 1 normalside. Teksten har tilknytning til et af de studerede emner. De emner, der indgår som grundlag for prøven, skal tilsammen dække de faglige mål og kernestoffet. Det studerede emne inddrages i samtalen på spansk mellem eksaminand og eksaminator. Et for begrænset antal emner er ikke et tilstrækkeligt grundlag for at kunne afprøve fagets og niveauets faglige mål og kernestof. Eleverne skal på forhånd vide, hvilke emner der indgår som grundlag for prøven. Den ukendte tekst kan ikke være uddrag af et værk læst i timerne, men det kan fx være uddrag af et andet værk af samme forfatter eller en anden forfatter fra samme område/periode om lignende emner. Den ukendte tekst skal være forsynet med linietæller og indledning på spansk. Det angives, hvilket emne teksten er knyttet til. Der opgives i teksten kun særlige glosser eller realkommentar. Denne del af eksaminationen varer ca. 12-15 minutter.*
- 2) *Samtale på spansk med udgangspunkt i et ukendt billedmateriale om almene emner. Det ukendte materiale kan fx være en tegning eller et billede fra aviser, tidsskrifter eller nettet og kan kobles til centrale samfunds- og kulturforhold. Det er vigtigt at vælge et ukendt billedmateriale, der lægger op til samtale på flere taksonomiske niveauer. Den spontane samtale, interaktionen mellem eksaminator/censor og eksaminanden er i centrum. Eksaminanden skal naturligvis demonstrere en forståelse af, hvad billedet forestiller eller udtrykker, men det vil være forkert at tale om egentlig billedanalyse. Det ukendte billedmateriale kan være forsynet med en kort spansk titel, fx i forbindelse med et billede fra en avis. Denne del af eksaminationen varer ca. 10 minutter.*

Til 1) og 2) gives der en samlet forberedelsestid på ca. 60 minutter. I denne forberedelsestid må eksaminanden benytte alle hjælpemidler. Kommunikation med omverdenen er ikke tilladt. Endvide-

re er brug af internettet ikke tilladt. Under selve eksaminationen er der ikke tid til at konsultere noter, slå ord eller realia op eller lignende, men eksempelvis kan eksaminanden med fordel kort citere fra nogle medbragte værker for at underbygge væsentlige pointer i sin perspektivering til det læste emne samt benytte gloselister og mindmaps.

Prøvematerialet vælges af eksaminator og sendes til censor til godkendelse senest 5 hverdage inden prøven. *Prøvematerialet må højst bruges tre gange på samme hold.*

Eksaminator og censor eller institutionens leder forestår lodtrækningen af det tekst- og billedmateriale, som udleveres umiddelbart inden forberedelsestiden.

Det ukendte tekstmateriale og noter efterlades i lokalet ved eksaminationens ophør.

En normalside er for prosa 1300 bogstaver, for lyrik 30 verslinjer.

4.2.1 Undervisningsbeskrivelsen

For hvert emne skal der udarbejdes en skriftlig undervisningsbeskrivelse i overensstemmelse med den skabelon, som Undervisningsministeriet har udsendt.

Hovedformålet med undervisningsbeskrivelsen er at sikre, at censor kan forberede sig til at varetage sit hverv som censor, og at eleverne har den nødvendige information vedr. eksamen.

Vigtigst i undervisningsbeskrivelsen er

- emnets titel
- emnets fokus
- de faglige delmål
- anvendte materialer
- medgået uddannelsestid.

Det er indlysende, at samtlige faglige slutmål ikke kan være i fokus i alle forløb, og da slet ikke fra undervisningens begyndelse i 1.g. Derfor er det vigtigt at opstille forskellige delmål for de respektive forløb. Dette skal afspejles i undervisningsbeskrivelsen, så det fremgår, på hvilken måde progression har været indtænkt i arbejdet hen imod de faglige slutmål.

Det er vigtigt, at emnets faglige fokus beskrives. Emnets titel og benyttet litteratur kan ikke gøre det ud for en sådan beskrivelse. Beskrivelsen bør være kort, men af et omfang, der sætter en udenforstående ind i det overordnede indholdsmæssige perspektiv med forløbet. I forbindelse med et emne som "La inmigración" kunne der fx stå:

"En præsentation af, hvorledes immigrationen til Spanien har udviklet sig de seneste 10 år med fokus på kulturelle og sociale konsekvenser. Teksten XX er analyseret i dette perspektiv. I arbejdet med teksten XX er problematikken i El Ejido sat i centrum."

4.3 Bedømmelseskriterier

Ved prøven bedømmes det, i hvilket omfang eksaminandens præstation lever op til de faglige mål, som de er angivet i pkt. 2.1.

Der lægges vægt på, at eksaminanden på spansk kan redegøre for det ukendte tekstmateriale og inddrage relevante elementer af spansk kultur, litteratur og samfund fra det studerede emne. Endvidere lægges der vægt på samtalefærdighed om almene emner og tekstforståelse. Sammenhængende sprogbrug er vigtigere end korrekthed i detaljen.

Der gives én karakter ud fra en helhedsvurdering af eksaminandens præstation.

4.4 Ny karakterskala

Den ny karakterskala – 7-trinsskalaen – blev indført i de gymnasiale uddannelser 1. august 2006.

De 7 karakterer er:

- 12: For den fremragende præstation.
- 10: For den fortrinlige præstation.
- 7: For den gode præstation.
- 4: For den nogenlunde præstation.
- 02: For den tilstrækkelige præstation.
- 00: For den utilstrækkelige præstation.
- 3: For den ringe præstation.

Nedenfor er karaktererne 12, 7 og 2 beskrevet med udgangspunkt i faget spansk B. Beskrivelserne skal fungere som hjælp i den løbende evaluering, ved afgivelse af standpunkts- og terminskarakterer og i eksamenssituationen.

Mundtlig prøve

Karakter	Betegnelse	Beskrivelse
12	Fremragende	Elevens/kursistens mundtlige redegørelse og deltagelse i samtale er sammenhængende med et grundlæggende alment og et specifikt ordforråd. Eleven/kursisten viser stor sikkerhed i tekstforståelse og elementær morfologi, syntaks, fonetik og pragmatik med kun ubetydelige fejl. Både redegørelsen og samtalen viser stor indsigt i tekstmaterialet og det tilknyttede emne, og eleven/kursisten inddrager alle relevante aspekter.
7	Godt	Elevens/kursistens mundtlige redegørelse og deltagelse i samtale er mindre sammenhængende. Eleven/kursisten viser god sikkerhed i tekstforståelse, i det grundlæggende ordforråd og i elementær morfologi, syntaks, fonetik og pragmatik med flere fejl, som dog ikke hæmmer kommunikationen. Både redegørelsen og samtalen viser god indsigt i af tekstmaterialet og det tilknyttede emne, og eleven/kursisten inddrager mange, men ikke alle relevante aspekter.
02	Tilstrækkeligt	Sproget er forståeligt, men noget usammenhængende, og der er flere

		alvorlige fejl, hvilket i nogen grad virker hæmmende på kommunikationen. Både redegørelsen og samtalen viser, at tekstmaterialet er forstået. Eleven/kursisten inddrager i beskedent omfang de relevante aspekter i emnebehandlingen.
--	--	---